

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 554/2025
06.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Дијане Јанковић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Жарка Јекнића, поднетом против правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду 1К бр.402/24 од 19.07.2024. године и решења Вишег суда у Београду Кж1 бр. 869/24 од 24.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Јекнића, поднет против правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду 1К бр.402/24 од 19.07.2024. године и решења Вишег суда у Београду Кж1 бр. 869/24 од 24.01.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 1К бр.402/24 од 19.07.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде окривљеном ће се у утврђену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 23.02. до 19.07.2024. године. Окривљеном је изречена и мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном тако што је окривљеном забрањено приближавање на 50м и даље узнемиравање оштећене ББ и одређено је да ће изречена мера трајати две године од дана правноснажности пресуде, с тим да се може укинути пре истека времена за које је одређена ако престану разлози

због којих је одређена. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 бр. 869/24 од 24.01.2025. године, одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду и жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Жарка Јекнића и адвоката Филипа Софијанића и пресуда Другог основног суда у Београду К бр.402/24 од 19.07.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних одлука захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Жарко Јекнић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијане одлуке преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет или да побијане одлуке укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмете и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП неоснован, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним одлукама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, јер првостепеном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, а ово стога што је суд окривљеног огласио кривим за радњу извршења од 23.02.2024. године, а да изреком пресуде није обухваћен тај датум 23.02.2024. године.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

Из списка предмета произлази да је окривљеном оптужним актом стављено на терет да је кривично дело извршио „у дужем временском периоду, а посебно почев од октобра 2023. године па све до 24.02.2024. године ...“, а изреком првостепене пресуде оглашен је кривим да је кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика извршио „у периоду од октобра 2023. године до 23.02.2024. године“.

По налажењу Врховног суда и оптужним актом и првостепеном пресудом је обухваћен дан 23.02.2024. године, када је предузета једна од радњи у оквиру извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, па имајући у виду да између правоснажне пресуде и оптужбе постоји чињенични идентитет и то како субјективни идентитет (идентитет окривљених), тако и објективни идентитет (идентитет дела), побијаним правноснажним пресудама у потпуности је решен предмет оптужбе и није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП супротно наводима изнетим у захтеву.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања означене повреде бранилац указује да суд није утврдио да постоје докази да је окривљени извршио ово кривично дело, а којим наводима суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да је другостепеном одлуком учињена повреда закона из члана 457. ЗКП, с обзиром да, противно наведеном члану, другостепена одлука Вишег суда у Београду није донета у форми пресуде.

Како одредба члана 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. и члана 457. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врхови суд је у смислу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић